

Čís. 13792.

Knihovní poznámkou zabavení nároku povinného na vydání nemovitosti zapsané v pozemkové knize nevzniklo pro vymáhajícího věřitele knihovní zajištění jeho vykonatelné pohledávky a nestal se vymáhající věřitel zástavním věřitelem.

Poznámka zahájení dražebního řízení při oné nemovitosti povolená vymáhajícímu věřiteli pro tutéž vykonatelnou pohledávku v pořadí poznámky zabavení nároku na vydání nemovitosti, nezjednála vymáhajícímu věřiteli právo úkojné v pořadí poznámky zabavení nároku, nýbrž jen úkojné právo v pořadí poznámky zahájení dražebního řízení.

(Rozh. ze dne 22. září 1934, R II 333/34.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně vydraženou nemovitost Marie J-ové přikázal soud prvního stupně pod 2. výroku rozvrhového usnesení Karlu Š-ovi 2.238 Kč 20 h a zamítl odpor vymáhajícího věřitele Jindřicha K-a z těchto důvodů: Co se týče Karla Š-a nabytí tento zástavního práva na nároku Marie J-ové na vydání prodané nemovitosti proti Jindřichu K-ovi ještě dříve, než nemovitost byla Marii J-ové knihovně připsána a byl vklad vlastnického práva pro Marii J-ovou povolen bez újmy práv Karla Š-a, který zabavením tohoto nároku nabytí. Rekurse soud změnil napadené usnesení v ten rozum, že z rozvrhového usnesení odpadá část 2. výroku rozvrhového usnesení úplně. Důvody: Podle § 216 ex. ř. jest z rozdělované podstaty po zapravení přednostních pohledávek zapraviti pohledávku zajištěnou na nemovitosti právem zástavním. Nedbaje tohoto zákonného velícího ustanovení přikázal první soud pohledávku Karlu Š-ovi, tedy věřiteli, který ve skutečnosti zástavního práva na prodaných nemovitostech nikdy neměl a nemá. První soudce měl při přikázání z rozvrhované podstaty hleděti ke knihovnímu stavu, ke stavu břemen, ke stavu podle listu C), listu závad. První soudce přihlížel ke stavu listu B), kde pod polož. 4 jest poznamenáno, že nárok Marie J-ové na vydání nemovitostí v této vložce zapsaných jest zabaven pro vykonatelnou pohledávku Karla Š-a 1.090 Kč s přísl. Touto poznámkou nestal se však Karel Š. zástavním věřitelem a nemohl při rozvrhovém roku na tuto poznámku vůbec býti vzat zřetel. Jelikož touto poznámkou pro Karla Š-a nevzniklo knihovní zajištění jeho pohledávky, nemohlo k této udánlivé pohledávce v knihovním pořadí vůbec býti hleděno, tím méně mohla býti přikázána. Jest proto postup prvního soudu v tomto směru vadný a bylo vysloviti, že přisouzení pohledávky ve prospěch Karla Š-a, které knihovně není, odpadá.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolací soud nesdílí sice plně názory soudu rekursního, nicméně dovolacímu rekursu nelze ve věci samé přiznati oprávnění. Rekursní soud správně uvedl, že knihovní poznámkou zabavení nároku exekutky Marie J-ové na vydání nemovitostí v knihovní vložce č. 222 ve prospěch vykonatelné pohledávky dovolacího rekurenta 1.090 Kč s příslušenstvím nevzniklo pro žádné knihovní zajištění této jeho pohledávky a že se

touto poznámkou nestal dovolací rekurent zástavním věřitelem. Neboť, nehledíc k otázce, zda mohla býti tato poznámka jako po zákonu přípustná knihovně zapsána, bylo by ji po případě zařaditi jen mezi poznámky § 20 písm. a) knih. zák. Poznámkou tou nemůže býti nabyto věcných práv, aniž mohou jí býti tato práva změněna nebo zrušena. Proto ani poznámka zahájení dražebního řízení povolená dovolacímu rekurentu dne 2. června 1933 pro onu vykonatelnou pohledávku 1.090 Kč s přísl. v pořadí poznámky pod B) zapsané, t. j. poznámky zabavení nároku na vydání nemovitostí (kteréžto nemovitosti exekutce dne 24. dubna 1933 dosud knihovně připsány nebyly, nýbrž teprve dne 25. dubna 1933), nemohla založiti právo úkojné ve prospěch dovolacího rekurenta v pořadí této poznámky zabavení nároku. Poznámkou zahájení dražebního řízení nabyt však dovolací rekurent jako vymáhající věřitel nárok, aby k oné jeho vykonatelné pohledávce bylo po rozumu § 216 čís. 4 ex. ř. přihlíženo v pořadí knihovním, třeba že pohledávka ta zástavním právem zajištěna nebyla, ovšem jen v pořadí knihovním získaném zápisem této poznámky, tedy v pořadí ze dne 2. června 1933. Nelze proto přisvědčiti stanovisku soudu rekursního, že při rozvrhu bylo přihlédnouti jen k pohledávkám zajištěným na vydražené nemovitosti právem zástavním, a že proto část 2. výroku rozvrhového usnesení, kterou prvý soud pohledávku dovolacího rekurenta 1.090 Kč z rozdělované podstaty přikázal, úplně odpadá. Vždyť k této pohledávce bylo při rozvrhu přihlížeti, a to podle jejího knihovního pořadí až za pohledávkami zajištěnými na nemovitosti právem zástavním (§ 216 čís. 4 ex. ř.). Přihlíží-li se však k tomu, že přihlášená pohledávka předchozího knihovního a vymáhajícího věřitele Jindřicha K-a pod pol. C/21 činí sama na jistinu a soudně přiznaném příslušenství útratovém více než celá rozdělovaná podstata, je již na prvý pohled patrné, že k přikázání této zadní vykonatelné pohledávky dovolacího rekurenta 1.090 Kč pro úplné vyčerpání rozdělované podstaty dojíti ani nemůže. Je proto výrok napadeného usnesení o odpadnutí druhé části výroku rozvrhového usnesení ve věci samé odůvodněn.

Čís. 13793.

Nejde o změnu žaloby, domáháno-li se místo zaplacení kupní ceny v Kč zaplacení v cizí měně s alternativním zmocněním k zaplacení v Kč.

Takovouto změnu, žalobního žádání lze provést i v řízení doplňovacím, byl-li rozsudek prvního soudu odvolacím soudem zrušen podle § 496 čís. 3 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 22. září 1934, R II 361/34.)

Žalující firma domáhala se na žalovaném zaplacení 144.887 Kč 40 h. Procesní soud své stolice uznal původně mezitímním rozsudkem ze dne 15. března 1933 žalobní nárok důvodem po právu. Odvolací soud usnesením ze dne 22. června 1933 zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvnímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl. V doplňovacím řízení opravila žalobkyně žalobní nárok v ten rozum, by žalovaný byl uznán povinným zaplatiti jí £ 884.13.3 s tím, že se může plnění toho zprostiti zaplacením 144.887 Kč 80 h. Procesní soud své stolice uznal